

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznamilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko s vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Slov. Naroda“.

Nemško vohonstvo.

Iz Rusije 18. maja st. st. [Izv. dop.]

(Konec.)

Vsako državo je Bismarck razdelil na nekoliko vohonskih krogov; v Rusiji jih je pet, v Franciji dva najst, v Španiji dva, v Avstriji pa menda v vsakem mestu, trgu in vasi, kjer žive Slovani, nekoliko. Središča, od koder dobivajo ti vohoni instrukcije, so nemška konzulstva, vsak nemški konzul ima svojega policijskega tajnika, vohonskega tajnika. Vsak nemški konzul dopisuje svojimi šiframi naravnost v pisarno Bismarcka, dočim je v drugih zadevah podrejen poslaništvu.

Vsak vohon ima svojo specijalnost; potnice imajo angleške, ameriške, belgijske ali poslaniške, no nikoli nemških. Jaz sam, Krutorogov namreč, seznanil sem se pred dvema letoma na počitnicah pri svojem znanci na deželi z neko Ano Ivanovno, ki je nosila ime Bleimann, bila doma iz Gdanskega in govorila vselej v srednjem spolu, da-si je bila

očividno ženska in je jako lepo umela sukati svoje sinje oči; dasi Nemka do poslednje kaplje krvi, bila je angleška podanica. Otec je bil baje v Londonu kupec, ondu je napravil bankrot in vrnil se v Gdansko. Nazadnje se je preselil v Walhallo, nemška nebesa, hči pa je poletela v Rusijo in je zdaj služila kot „bonna“ pri sestri mojega znanca. Pisala je vedno melanholične verze in mi jih deklamovala v kolibi pod španjskim bezgom, no verzi so bili napisani neznanimi meni črkami. Za Bismarcka je lezla na steno, kakor govore Rusi, in ko se je razsrdila, da je menjala svoje lice od jeze kakor kameleon, ko sem jaz dal svojemu mlademu psu ime Bismarck, rekel sem jedenkrat pri obedu, da je ona bržkone „eine gebeime Freundin“ nemškega Boga in da gotovo njemu misli posvetiti svoje šifrirane „Herzenergüsse“. Čez teden dnij je, takorekoč, „bei nacht und nebel“ izginula v — Odeso.

Vohoni svoje doneske pošiljajo naravnost v Berlin, denarje pa dobivajo v konzulstvih ali za vsak dopis posebe, ali pa mesečno plačo. Včasih pa se zbirajo na tako imenovane „Sammelpunkte“, kjer se n. pr. v pisarni namestnika kneza Hohenlobe, odpirajo vsa pisma, poslana iz Francije v Germanijo in narobe; tam se pristrigujejo tudi telegrame. Sploh pismene tajne v Germaniji ni več. Deutsche Ehr' und Sitte!

Poslednji razred špijonov so tako imenovani „reitende Feldjäger“, ki nadzorujejo „sammelpunkte“, razvažajo instrukcije po vsej Evropi in so sploh to, kar se imenuje navadno „Revisor“.

Pri vseh evropskih dvorih, celo v Vatikanu, ima Bismarck svoje vohone. Zato on odlično vidi srca in obisti vseh vladarjev in vseh vlad in zato mu je lahko kaliti vodo v evropske politiki in loviti velike in male ribe in dobivati od povsod korist, slavo in čast svoje Germanije. V Angliji punta Irce, v Avstriji ščuje Nemce in Madjare proti Slovanom, v Franciji podkupuje anarhiste, katere on doma v Germaniji davi, v Rusiji ima v svojej službi nihiliste, v Bolgariji in sploh na Balkanih, dela revolucije, v Rimu ščuje Vatikan na kvirinal in se druží s črno internacijo, ki v čudovitem jedinodušji in soglasji s protestantizmom in židovstvom pridobiva balkanske Slovane za nemško politiko, dasi deluje, po vnanjem vidu, za razprostranjenje jedinozveličavne rimske cerkve.

Pomislí, kaj je Bismarcku mari, kako časte Boga Slovani, ali po latinski ali po slovenski, ali se križajo s prave na levo ali z leve na pravo, ko se sam v življenji nikoli ni križal in je, kakor znano, veliki mojster framasoncev lože, kakor so njega kompanjoni veliki mojstri drugih lož. Vprašam: zakaj Bismarck zaščíša zdaj katolištvo, a ne zaščíša nikoli Slovanstva, naj bi bilo ono zatirano in tep-tano kakor ugodno? Zato, ker mu je katolištvo, se ve da ne vera katoliška, no Bismarckov katoliški podkupljenci, trda opora proti Slovanstvu, ki — rano ali pozno — no gotovo zveže roke nemškemu veličju. Zato, ako katolištvo hoče ostati pri Slovanih na trdnih nogah, treba je najprvo, da se odpove prijateljstvu z Nemci luterani in framasoni, prijateljstvu z germanizatorji nemške in židovske krvi, da je vselej in povsod na roke Slovanstvu, slovanske ideji, slovanske političnej svobodi, in da odvrže vsako zvezo s podlim vohonstvom in s profesionalnimi sovražniki Slovanstva. Ne delajmo si iluzij: recimo kratko in jasno, da prvo in glavno nam je narodnost, narodna svoboda, kajti kako moremo biti dobri kristijani, ako se v našem srci vzdržuje neprenehoma ogenj sovraštva, zavisti, preziranja in zaničevanja proti našim preganjalcem? V očigled nesramni, človeka nedostojni nemški politiki, odvrzimo vse, kar nas veže z Nemci! Bodimo Slovani tudi v cerkvi, terjajmo, vzemimo si slovansko liturgijo, jezik in „obrede naših apostolov, slovanskih stran učitelej“, sv. Kirila in Metodija. Ven z latinskim jezikom, ven z latinico! Kdor je v tem proti nam, ta je naš sovražnik, naš zatiralec, naj nosi na glavi nemško „pickelhaube“ ali pa mitro ali tiaro! Kdor ni z nami, je proti nam! Разумъте язмъ и покоряйте, яко съ нами Богъ!

Krutorogov.

Govor poslanca dr. Ferjančiča

v državnem zboru dne 25. maja 1887.

(Po stenografičnem zapisniku.)

Visoka zbornica! Če Slovenec govori pri poglavi „pravosodje“, se žalibog ne more spuščati v one splošne razprave o tem, kaj je vlada in osobito sedanja justična uprava storila in kaj opustila, kakor je to storil gospod predgovornik. To rad prepuščam kakemu drugemu govorniku. Nečem se v

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Osemnajsto poglavje.

(Dalje.)

Mabel se je prestrašila in nenadna nemirnost se jej je izrazovala na obličji; kajti pred tednom je bila teta Sabija zapustila mesto, da bi to poletje pri sestri vdovi prebila. Mabel se je strašila, da se jej je kaj pripetilo.

„Ali se je kaj zgodilo?“ vprašala je brzo, „teta Sabija —“

„Teti sta obe zdravi,“ segel jej je oče v besedo. „Ta list le odgovarja, kar sem jo zadnji teden po teti Sabiji vprašal; prihaja res kaj ugodno — res kaj lepo je od tvoje tete Margarete, stori mi izvenredno ljubav,“ in oče jej izroči list, naj ga čita.

Na Mabelinem obrazu so se izrazovali mešani

čuti, ko je list čitala; ko ga je prečitala, bila je nekako v zadregi ter je očeta pogledavši rekla: „Oče, ne razumem, kaj tu pravi o Henrik.“

„Henrik pojde bodoči teden v L.,“ rekel je gospod Vaughan odločno, s sklenenimi ustni in z glasom, ki je vsakatero radovedno vprašanje zavrčal. „Pri mojem starem prijatelji sodniku Paradoxu naj se uči pravoslovstva ter naj precej začne.“

Mabel je hotela svoje začudenje o hipnej izvolitvi poklica izraziti ter očeta še dalje vprašati. A v obraz ga pogledavši, molčala je; kajti zdelo jej se je bolje, da jej sam stvar pojasni, če se mu to primerno zdi. Pa pojasnil je ni, ampak dozdevalo se mu je dovolj, da jej je namere glede Henrika le na kratko naznanil, in nadaljeval je v kratkih stavkih in kot sebi samemu govoril tako-le:

„Tvoja teta ni le nasvetovala, da bode Henrika v hišo vzela, dokler niso njegove sobe pripravljene, temveč tudi tebe kaj pristrčno vabi, da bi ga spremljala. To me močno veseli. Želim, da tudi ti spoznaš teta. Jaz sam je že pet let nesem videl. Veselilo te bode, da bodeš bivala s Henrikom. Ta predlog meni samemu srce močno olajšuje. Ravno-

kar sem dobil poročilo od gospoda Leroya ter vidim, da me opravila kličejo v zahodne kraje. Zato hišo zaklenem. Ko se pa vrnem, kar se — nadejam se — v nekaj tednih zgodi, pojdem v L. Strašim se močno tega potovanja, a ne morem ga več odlagati.“

Mabel je postajala kaj tužna, ko je poslušala te načrte očetove; celo pogled v skrbipolno njegovo obličje je ni odtegnil, da ne bi bila mislila na uničene svoje nade. Kar nema je stala in vsa zamišljena, zrla skozi okno, grizla se v ustne ter ni ničesa odgovorila.

Gospod Vaughan gori in doli po sobi hodeč, je naposled jo pogledal, kot bi odgovora pričakoval. Potlej je rekel, opazuje nje obličje, z ljubeznjivim glasom: „Upam, hčerka, da bodeš zadovoljna z načrtom. Teta Margarita ti je res tujka, a Sabija, kot veš, je tam.“ Zapazil je bil že nje nevoljo z njegovimi načrti ter se je trudil, da bi jih jej od najlepše strani kazal.

„Da,“ rekla je Mabel obotavljaj se, „a nadejala sem se —“

(Dalje prih.)

tako splošne razprave spuščati, pa tudi ne stopiti na ono nizko stališče, na katero je prišel g. predgovornik, ki je sodnike in državne pravdnike pri nekaterih čeških sodiščih zaznamoval po njihovi narodnosti. — Kam bi prišli Slovenci, ko bi to delali? Mi smo zadovoljni, če imamo uradnike Nemce, zahtevamo pa, da znajo tudi slovenski, kar jim je za občevanje s slovenskimi strankami neobhodno potrebno. —

Kam bi prišel, da bi hotel naštevati, ne katere narodnosti je sodnik, ampak ali je jezika zmožen, katerega v uradu neobhodno potrebuje, — kam bi prišel, če bi hotel navajati, da imamo v naših krajih tudi sodnike in državne pravdnike, ki neso ne Slovenci ne Nemci, ki pa tudi ne znajo ne jednega ne drugega jezika. (Posl. dr. Trojan: Čujte! Klici na levi: Kaj pa tedaj znajo? Posl. dr. Russ: volapük.*)

Reklo se je, da imamo Slovenci jako izraženo narodno čutenje. To je res, bili smo k temu prisiljeni in razmere nam žalbog ne dopuščajo za sedaj pečati se v večji meri s čim drugim kakor s tem, da si ovarujemo svojo narodnost in svoj jezik. —

Moje razprave bodo proste političnih pridatkov in sukale se bodo le na stvarnih tleh nedostatkov v slovenskih pokrajinah in potreb, za katere se potegujem. —

Moji slovenski kolegi so v generalni debati in pri dotičnih poglavjih v specialni debati podrobno razpravljali, kako neugodno je naše stanje v različnih delih uprave in posebno gledé šole. Jaz hočem na razgovor spraviti naše razmere glede urada, hočem se pa omejiti na pravosodje, o katerem se ravno razpravlja. —

Svoji razpravi na čelo čem postaviti kakor moto besede, katere so bile nedavno izrečene na jako imenitnem mestu in od veleimenitne osebe.

V seji gosposke zbornice dne 22. aprila t. l. govorile so se nastopne besede (bere):

„Jaz sem vselej rekel, da je krivica, če se možu, kateri ne zna nemški, dostavi nemška sodba, nemški odlok. (Čujte! na desni.) Jaz sem bil zmiraj te vere in te misli, da cinozura za uporabo člena 19. drž. tem. postav mora biti v tem, da mora biti vsakemu avstrijskemu državljanu mogoče, da se posluži v deželi navadnega jezika, da lahko v tem jeziku svojo pravico išče in najde, to je, da mu mora biti dovoljeno, svojo prošnjo, pritožbo, tožbo podati v jeziku, v deželi navadnem in da se mora izdati rabsodba v tem jeziku.“ —

Te besede, gospoda moja, katere zaznamujejo vse naše želje in napore v pravosodji, govoril je v napominani seji gosposke zbornice pri prvem branji dovolj znanega in prej omenjenega predloga proti jezikovnemu ukazu od 23. septembra t. l., ne grof Taaffe, ampak njegov nasprotnik v tem slučaju, ekscelenca vit. Schmerling. (Čujte! na desni.) Nočem dvomiti, da je Nj. Prevzvišenost res ni vselej bil tega prepričanja, vendar pa smem po pravici ugovarjati, da leta 1881, ko je prišla slovenska sodba na najvišje sodišče in jo je to v soglasju z drugo instanco, nadsodiščem Graškim, samo zato za neveljavno in ničevno spoznalo, ker je bila slovenska, — da torej v tem letu 1881 to prepričanje Nj. prevzvišenosti starčka — „lord-oberrichterja“ ni bilo tako intenzivno, kakor sedaj, ko gre mejo delati mej sodnim jezikom in jezikom za notranje poslovanje. (Prav dobro! na desni.)

Mi smo hvaležni nasprotnikom slovenskega uradovanja, da so poskusili slovenski jezik iz sodnih sob izgnati, — mi smo jim hvaležni, da so se drznili to storiti, ker to je vzbudilo v slovenskem ljudstvu toliko nevoljo, da so se njegovi zastopniki v tej zbornici dvignili in zahtevali od justične uprave uredbe, ki bi naš nam nad vse ljubi materni jezik te sramote oprale, in justična uprava je v naredbi l. 1882 pripustljivost slovenskega jezika v uradu pripoznala. Jaz sem obžaloval, da ni tedaj justična uprava dalje segla: menim pa, da se na stališče nedopustljivosti slovenskega jezika v uradu ne bomo nikdar več vrnili, če uvažujemo njegovo razvitost in dokazano in od vlade pripoznano sposobnost za uradovanje. —

Justična uprava je z omenjeno naredbo v bistvu le pripoznala, da je jezik slovenski dopustljiv in je pri tem tudi še starejše od nasprotnih vlad izdane in slovenskemu uradovanju jako blagovolne naredbe pozabljene otela. —

*) samo italijanski!

Toda vse te naredbe, — in priznavam, da je bilo takrat to morda opravičeno, — stojijo le na stališču, da je slovenski jezik v uradu le toliko rabiti, kolikor je to mogoče in se dá storiti. Menim pa, da bi visoka vlada že danes morala in da bi lahko to stališče popustila. — Jaz sem popolnem prepričan, — da je znanje slovenskega jezika mej sodniki bolj razširjeno, kakor se misli. Jaz sem celo prepričan, da če bi vlada imperativno zahtevala slovenski jezik, bi se ji ne bilo treba bati, da zadene na take težave, ki bi kazale, da je bil ta korak prezgoden.

Jaz pravim, slovenski jezik je mej sodnimi jeziki bolj zastopan, bolj poznan, kakor se navadno misli, toda to se ne pokaže na dan. Marsikateri slovenskemu uradovanju naklonjeni uradnik uraduje nemški, ker si noče natveziti nevolje svojih predstojnikov, kakor bi se to v mnogih slučajih zgodilo in ker se ne more od vsakterega zahtevati, da bi se za to, kar spozna za dobro in pravično možato potegnil v nemar pustec vse neprilicne okolščine.

Zopet drugi slovenskemu uradovanju neprijazni uradniki se uče na tistem slovenski jezik in iz lastne izkušnje lahko rečem, da sem večkrat tam našel znanje slovenskega jezika, kjer sem to najmanj pričakoval. — Toda ti uradniki bi prišli v protislovje s svojo preteklostjo, če bi najedenkrat začeli slovenski uradovati. Ti uradniki pa iščejo tudi vsakoršnih izgovorov, da bi se izognili slovenskemu uradovanju.

Ugovarja se, — da Vam navedem slučaje, ki sem jih pri sodstvu sam doživel, — da vodja zemljskih knjig, nekaj kak feldvebel ali vahtmajster ne zna slovenski, torej se ne morejo zemljeknjižne prošnje slovenski reševati in manipulirati, — ide se pa še dalje in se reče, perovodja, diurnist, ki na mesec 25—30 gld. prejme, ne zna slovenski pisati, torej se ne more slovenskih zapisnikov pisati, — vendar se ne poskusi slovenščine zmožnega diurnista si pridobiti. (Čujte! na desni.) Na tak način so slovenskemu uradovanju večkrat na poti manipulativni uradniki, vzeti iz vojaške službe, in — diurnisti.

Naj še omenim okolščino, katera primerno razvijanje slovenskega uradovanja izvanredno ovira. To je način, kako se postopa pri imenovanju auskultantov.

Nadsodišče Graško imenuje auskultante v oni vrsti, v kateri so ustopili v sodno prakso. — Ne dá se tajiti, da je to v obče pravo načelo. Vendar se je treba za pravosodne namene pri imenovanju na najnižja sodniška mesta tudi na druge lastnosti prosilcev ozirati, katere jim omogočijo, da ob svojem času zadoste temu, bar se od njih tirja.

Dalo bi se na primer za štajersko izračunati, koliko auskultantov v štajerskem statusu bi moralo biti večjih slovenskega jezika. To je vprašanje, ki se ravna jedino po potrebi. — Kako se to izračuni, je vse jedno. — Če se v poštev jemlje razmerje prebivalstva 700.000 Nemcev proti 400.000 Slovencem, torej 7:4, morali bi biti mej 11 auskultanti 4 slovenščine zmožni. To pa ni tako, skušnija in štatus učita, da vlada mora v statusu jako nizko segati, če hoče nastaviti adjunkta na slovenskem štajerskem, večkrat zadene petnajstega, dvajsetega, zakaj? Ker prednji devetnajsteri niso slovenščine zmožni. (Čujte! na desni.) Ti devetnajsteri pa vendar uživajo adjutum in vendar ni potrebe za toliko le nemščine zmožnih auskultantov. Vsled tega postanejo praktikanti, ki so slovenščine zmožni kar auskultanti in dosežejo še kesneje adjutum. Avansirajo sicer prej za adjunkte, kakor nemški, vendar morajo po 2 do 3 leta čakati dokler prejmejo adjutum in ker so po večem iz kmetov, ni pričakovati, da bi po 16letni učni dobi še 2—3 leti državi zastoj služili. Jaz menim, da bi se ta neprilika odpravila, če bi se v interesu stvari in glede na potrebo že pri imenovanju auskultantov ozir jemal na jezikovno zmožnost. Dovolil si bom o tem predlagati resolucijo in prosim, da se podpira in ob svojem času sprejme.

To sem si dovolil v obče navesti. Kako pa je pri nas z jezikom in ravnopravnostjo v uradih? Kako je v političnih, finančnih in drugih uradih, ne bom razpravljaj, čeravno bi jako mikavno bilo, če bi hotel govoriti o tem, kako jeneka politična oblast mojega volilnega okraja, društvom, ki so prosila, da bi se jim slovensko dopisovalo, z žandarmi do živega prišla. (Čujte, čujte! na desni.) Ostal bom, kakor sem rekel pri justici, pa tudi tu

se ne bom mudil pri malenkostih, zaradi kakoršnih se je tožilo na oni strani že v budgetnem odseku, da je neko češko sodišče na neko rešitev le češki pečat pritisnilo. Gospoda! nemški pečat nas ne tišči močno, mi ne dvomimo o provenijenci dostavljenih nam listin, da bi si morali ogledovati jezik na pečatu. Provenijenca nam je dovolj dokazana po uradnem slugi, ki je v okraji poznan. — Jaz bom marveč govoril o razmerah, iz katerih se bode razvidilo, da se pri nas glede slovenskega jezika najprvotnejši pojmi prava in postavnosti v nemar puščajo (Čujte! čujte! na desni) posebno, če si predočujemo one v začetku navedene besede Nj. prevzvišenosti predsednika najvišjega sodišča.

Ozrite se na katerokoli postavno polje, sežite po §. 13. sodnega reda, kateri pripušča v pravdi v deželi navadni jezik, — glejte na §. 4. ces. patenta o neprepirnem postopanju, kateri govori o jezikih pri sodišči navadnih; vzemite slednjč §. 163 kazenskopravnega reda, kateri uravnjuje jezikovo vprašanje v kazenskem postopanju in govori o sodnem jeziku — povsod najdete, da kakor pred več kakor 100 leti po sodnem redu, tako z patentom od 9. avg. 1854 o neprepirnem postopku in ravno tako s §. 163 letu 1873 prijavljenega kazenskega postopnika so se slovenskemu jeziku vrata sodišč odprla.

Če v kaki deželi zdržema živeče ljudstvo neki jezik govori, velja ta danes brez ugovora za v deželi navadni jezik in to je slovenski jezik v znanih Vam pokrajinah. Če cesarski patent iz leta 1854 o neprepirnem postopanju pravi, da se morajo uloge v kakem pri sodišči navadnih jezikov podavati, je mej temi zapopaden tudi slovenski jezik in če se v kazenskem postopanju v k. 163 čita, da priča ali obdolženec, ki ni sodnega jezika zmožen, se sme le takrat brez tolmača zaslišati, če sta sodnik in zapisnikar njegovega jezika zmožna, tedaj se pod sodnim jezikom ne umeva samo nemški, marveč tudi slovenski jezik in jo zapisavati z Nemci nemške, s Slovenci slovenski zapisnike, ker slovenski jezik je ravno sodni jezik, kakor nemški, da v naših krajih še bolj kakor nemški. Celo samovoljno namreč je mnenje, da je sodni jezik le tisti, katerega sodišče piše, oni, ki ga sodišče pri občevanju s strankami govori pa ne. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. junija.

Poročilo, da bodeta ministra **Dunajevski** in **Gautsch** imenovana barona, je nekda neutemeljeno.

Na **Hrvatskem** je jako živahno volilno gibanje. Vladni pristaši jako pridno agitujejo in se nadejajo, da bode vladna stranka pridobila pri novih volitvah veliko večino. Po njih mnenju bode opozicija v novem saboru imela k večjemu 25 poslancev. To je tudi lahko mogoče, ker se vlada poslužila vseh mogočih sredstev, da le zatre opozicijo.

Vnanje države.

„Vaterlandu“ se piše iz Plovdiva, da so tamošnji **Bolgari** letos jako slovesno praznovali praznik sv. Cirila in Metoda. Učitelji in učenci, uradniki in vojniki spominjali so se v cerkvi in pri narodnih svečanostih velicih svetnikov. V cerkvah in šolah bili so slavnostni govori, v katerih se je razkladalo delo slovanskih blagovestnikov, katera sedaj kakor dve svetli zvezdi Bolgare napolnjujeta z novim upanjem in vzvišenimi tolažbami na boljšo prihodnost. Jako ganljivo je poudarjal jeden slavnostnih govornikov, gimnazijski profesor v Plovdivu, govoreč pred konakom na tisoče broječi množici, sledeče stavke: „Sveta Ciril in Metodij cenila sta božjo modrost in narod bolj kakor najdragocenejše bisere. Krasile so ja kreposti, katere govore besede tolažbe našim od posvetnega hrupa omalje nim ušesom. Zdi se mi, kakor bi danes Bolgarom tako le govorila: „Ljubi narod! Pazi na pot, kateri sva ti pokazala, njega smoter je zveličaven. Obvaruj svojo narodnost in brani svojo svobodo; ljubi svojo domovino, kakor ljubiš svoje oči. Ne pusti nikomur, da bi gospodaril v tvoje deželi, da ne onečastite dežele, katero sva blažila s svojim delovanjem. Le v takej ljubezni cvete neumrljivost in venec slave. Ljubi narod! Nikar ne hodi s pota prave modrosti, da ne razališ daritelja vsega dobrega. Vedno ostaneva tvoja zaščitnika, če se bodeš ravnal po teh besedah! Obvaruj svoje tradicije in srečen bodeš, pa tudi ne pozabi dnij nesreče! Žarki kristijanstva in luč svete vere razsvetljujejo našo deželo. Sveta blagovestnika, ki sta delala za

jednost našega naroda, poglejta naše rane, osodo naše domovine! Vsprejmite naša trpljenja kot spasi teljno žrtev. Udahnita srcem celega naroda ono jedinstvo, katerega vir je v nebesih. Kakor sta nekdanj zjedinita narod pod praporom križa, tako zjedinita nas sedaj, da nas sovražniki ne razdele in ne uničijo.* Od turške note pričakujejo Bolgari najboljše uspehe. Če sodimo po dosedanem postopanju, labko Bolgari pričakujejo, da se bodo vele-vlasti zanje ugodno izrekle. Pa tudi regentstvo bude s svojim previdnim postopanjem ohranilo in še povečalo naklonjenost vlasti. Oficijalni krogi so hvaležni Turčiji, da skuša pospešiti rešitev bolgarskega vprašanja. Turško noto odobravajo vsi Bolgari. Kar se tiče kneza Vogoridesa in misije, katero mu pripisujejo, so v tem vsi jedini, da je dober domoljub in prijatelj Bolgarom. Narodu, mej katerim je živel pet let kot generalni guverner, želi le dobro. Vsi bolgarski listi pišejo o njem z največjim spoštovanjem in zaupanjem. Kakor še kaže, vlada poslednji čas modra zmernost in previdnost voditeljev in naroda. Ne silijo več z glavo skozi zid. — Bolgarski dopisnik „Odeaskega Vjestnika“ poroča, da je parnik, na katerem so se peljali regenti po Dunavu, srečal ruski parnik. Oboji častniki bili so v zadregi zaradi pozdravljanja; hali so se, da jim ne bi odzdravili. Parnika plula sta drug mimo drugega brez vsacega pozdrava. Ko je pa bolgarska ladija srečala drugi pot ruski parnik, ga je pa pozdravila in Rusi so takoj odzdravili. Od tistega časa je pa parnik, ki je vozil regente, ne le pozdravil vsako rusko ladijo, ko jo je zagledal, ampak je vselej tudi zaigrala godba. Dopisnik pripoveduje na dalje, da so mu rekali nepristranski Bolgari: „Noben Bolgar ne bude pozabil, da se za vse ima zahvaliti Rusiji. Dobro vemo, da je nas Rusija osvobodila turškega ižesa ter nam dala notranjo samostojnost ter svobodno ustavo, toda hočemo tudi ohraniti to samostojnost ter se hočemo za njo boriti do poslednje kaplje krvi.“

Francoski radikalni listi imenujejo novo ministerstvo le „nemško ministerstvo“, ker se je nemške zveze diplomaciji po raznih ovinkih posrečilo odstraniti Boulangerja. Novo ministerstvo bude skušalo kolikor le mogoče zmanjšati državne stroške. Zategadelj se je odpravilo še leta 1879. ustanovljeno ministerstvo pošt in telegrafov. Razmere mej Francijo in papežem bodo se tudi pod novo vlado še zboljšale. Naučni minister, ki je hkratu tudi minister bogočastja, je že poprej vedno v zbornici se potegoval za to, da se odpravi francosko poslanstvo pri Vatikanu, dočim so to radikalcji vedno odločno zahtevali. O novem vojnem ministru omenjajo francoski listi, da je jako nadarjen. V krimski vojni vzel je bil Rusom, kot načelnik ženijcev, Malakova stolp, ki je bil najmočnejša utrdba pri Sebastopolju. Minister javnih del Héridia poklican je v ministerstvo le zaradi velicega bogastva. O javnih delih, pa najbrže ne bude imel dosti pojma ali pa nič. Mnogo mu donašajo posestva na otoku Kuba, katera mu obdelujejo robovi. Njegov oče je bil Španjec, mati pa zamorka. Ministra Flourens in Barbey bila sta nekdanj fanatična bonapatista, Dautresme pa ima veliko tovarno za sukno in je zategadelj unet za varstvo domače obrtnije in velik nasprotnik svobodnej trgovini. O novem pravosodnem ministru pa ne vedo francoski listi drugega, nego da ima dve mladi hčeri za možiteve, zategadelj ga bodo podpirali mladi odvjetniki. Rouvierov oče bil je v Provansi branjevec, Spullerjev pa mesar v Forchheimu na Nemškem ter se je pozneje preselil v Burgund. V francoske zbornici predlagal je škot Freppel, da se posvetovanje o vojaških zakonih odloži do prihodnjega zasedanja, Rovier je ugovarjal temu predlogu in zbornica ga je zavrgla.

Že včeraj smo omenili, da se je belgijski kralj s svojo rodbino preselili v Laeken. Na potu se mu je pripetil jako nepovoljen slučaj. Ko se je peljal čez Laekenski most, priskočile so k vozu štiri osebe in ga ustavile. Jeden je prijel kralja in pretil mu s pestjo. Kočijaž je skočil z voza in s pomočjo policistov, ki so prihiteli na pomoč, aretoval napadalce.

Dopisi.

Iz Trsta 3. junija [Izv. dop.] Narodni zastop Pazinske občine, sklenil je v jednej svojej seji za naprej hrvatski uradovati.

S tem pa je dregnil imenovani zastop tako nemilo v gnezdo italijanskih sršenov, da je objavil včeraj „Indipendente“ dolg članek o tem, svet pretresajočem dogodku. Da to Italijane neizmerno boli in peče, vidi se iz tega, da kličejo na pomoč deželni odbor, zastope italijanskih občin, politično njih društvo in vlado — vse to naj se zjedini ter iz polnih pluč protestuje proti sklepu Pazinskega starejšinstva, dela naj na vse pretege, da obvaruje italijanski značaj Istre in nje starodavno italijansko prosveto. Dopisnik imenovanega italijanskega glasila zašel je celo mej zgodovinarje in navaja njih „ad usum delphini“ pisane zgodovine, da bi dokazal, da je Hrvate naselila vlada v Istri, če tudi se je prosvetljeni italijanski narod branil za žive in mrtve vsprejeti v svojo deželo ta nevarna, divja in

roparska ljudstva! V Pazinu pravi nadalje italijanski učenjak, naselili so se Hrvatje, Čiči in moriaki še le za Ferdinanda I., seveda le na povelje cesarjevo in proti volji italijanskih Pazincev. Tako so živeli Slovani v Istri stoletja in stoletja, kot delavci, brez imovine in ne da bi kulturno napredovali. Sedaj pa, toži „Indipendente“, so ti ljudje tako prepotentni, da hočejo iz nekdanjih hlapcev postati gospodarji in, kar je postalo še žalostnejše, da hočejo izpodriniti italijansko prosveto in italijanski jezik ter nadomestiti ga s surovimi narečji, ki še jezik neso!

Povedano vam bodi, prosvetljeni Italijani, da Slovani v Istri neso italijanski gostje, pač pa narobe. V Istri nahajamo spomenike slovensko prosvete, ki so mnogo starejši nego italijanski v tej deželi. Ta zemlja je bila od nekdanj naša, in bude naša, ako Bog da in sreča junaška.

Benečani prišli so v našo deželo, ter prinesli našim očetom hlapčevanje in nevednost. Izmeček svojega društva poganjala je republika v Istro in naj bi bil širil mej nami italijansko kulturo?! Kakeršni nje propovedniki, taka je bila in je še danes italijanska prosveta v tej nesrečnej deželi; po prvih soditi moramo drugo.

Oglejmo si jo torej malo od bliže.

Predstavitelji italijanske kulture v Istri so dandanes markezi, „conti“ in pa karnjeli! Ti vitezi tužnega lica imajo samo plemenito ime, vse drugo na njih in v njih je podlo in ostudno. Ti vlaški grofi in markezi neso družega ko oderuhi in tirani, ki tlačijo kmete italijanske in hrvatske z jednako gorečnostjo. Z redko vztrajnostjo prizadevali so si ti plemeniti rojaki velikega Dante-ja, Machiavelli-ja in Galileja spraviti ljudstvo materijalno pod zlo ter pahuti je v skrajno gmotno in duševno bedo. Še le potem, ko je bil narod tako ubog, da mu ni drugega ostalo kot pot, ki po njej hodi in neveden kakor živina, procvetela je plemenitim propovednikom italijanske prosvete zlata doba, tedaj še le začeli so se rediti o nesrečnega ljudstva trudu in potu! Tako kulturo širili so ti ljudje, tako goje še dandanes! Ljudstvu neso dali ni cerkve, ni šole ter mu siloma zapirali pot do omike, če je torej ljudstvo osurovelo je to sad italijanskega nasilja ali, če hočete, italijanske kulture! Mi vam, italijanska gospoda, take prosvete ne zavidamo; prepričani smo, da bi se Dante, Machiavelli in Galilei sramovali takih rojnjakov, kakor ste vi istrski kulturonošci.

Drugi apostoli te blažene prosvete so karnjeli. Ti možje po navadi priciganijo v deželo iz Julijskih alp ter začnejo svojo karjero s tem, da berejo po vaseh cunje, kosti in drugo tako robo. Ko si priskopuharijo in prisleprijo malo denarja, ustanovo se v katerej koli vasi. Tu odprejo kako štacunico ter prodajajo italijansko kulturo, da bi se je surovi Hrvatje laglje nalezli, raztopljeni v vinu in v žganji! Il signor conte ali marchese je vzame koj pod svoje varstvo in nekdanji cunjar postane kmalu župan v selu. Da se potem na vso moč trudi širiti mej barbarskimi Slovani vzvišene ideje nesmrtnega Dante-ja in drugih italijanskih velik-nov si lahko sami mislite; saj so tudi res možje za to!

Krik po časnikih in zborih pa delajo odvetnik Mrach in dična mu družba, ki slovijo pod imenom „i fiorentini d' Idria“! Ti renegatje, karnjeli in više opisani plemenitaši zde se mi slični Don Kišotovemu Rozinantu. Kakor Rozinante imajo na sebi vsa najgrja in najslabša svojstva italijanskega značaja in vse napakosti italijanske kulture. Ako jim odzameš hinavstvo, lokavost in ono zagrizeno in pretirano sovraštvo do Slovanov, ne ostane družega na njih nego italijanski napuh in neumnost! Taki so torej naši gospodje in italijanski pisatelj Carlo Yriarte, katerega Indipendente navaja se jako moti, ako misli, da se nemški uradniki v Pazinu čutijo za to kakor pregnanci, ker je njih kultura manjša nego italijanska. O ne zato, ampak zato, ker izražajo Italjani svojo nad vse vzvišeno kulturo s tem, da neitalijane podlo napadajo in žalijo in jim s kamenjem pobijajo okna*). Stvar treba postaviti samo v pravo luč in koj spremeni lice!

Dobro bi bilo, da bi istrski narodnjaki skrbno nabirali vse cvetove italijanske prosvete, da se ohranijo, grdi kakor so, tudi našim potomcem, sovremeni ki pa bi se učili po njih spoznavati in ceniti italijanske kulturonošce.

*) Kakor se je to zgodilo v Kopru in drugod.

Istra začela se je buditi in prav pravi „Indipendente“, da nekdanji heloti hočejo postati gospodarji. Da, konec naj bude hlapčevanju, čas je da se je narod prebudil ter pokazal svojim italijanskim tlačiteljem, da hoče biti gospodar v svoji hiši. Naš narod nema ni prijateljev ni pokroviteljev, ki bi ga branili, sam je in ima le Boga in svojo pest! Kar je pridobil, priboril si je sam iz svoje moči v trudnem boji proti dvema mogočnima sovražnikoma! Sam je bil v tem boji in vender je že mnogo dosegel to mu bodi v spodbujajo, da v tem boji vstraja, da začne boj na vsej črti ter skuša tudi na gospodarskem polji osvoboditi se italijanske mōre! Začnimo torej narodnjaki ta sveti boj, razdelimo si delo in zaupajmo v svojo moč, nas čaka še bodočnost in Italijani se nas boje in kličejo že vlado na pomoč! Mi pa se ne udajmo, naše gaslo bodi: Bog i Slovani!

Iz Ormoža 2. junija. (Volitev v okrajni zastop.) Da se narodna zavest vedno bolj in bolj širi na okrajni meji južne Štajerske se je pokazalo zopet včeraj pri volitvi v okrajni zastop. Upisanih bilo je v skupini veleposestev, vseh 101 volilec, od teh se je v resnici udeležilo 61, 4 pa neso mogli voliti, ker dva nesta imela legatimacijskih kart, a dva prišla sta prepozno, torej je bilo od vseh veleposestnikov 65 navzočnih. Od oddanih 61 glasov, voljeni so bili vsi priporočani kandidati narodne stranke, nasprotna stranska ki je razpolaga okoli 20 glasov, se volitve ni niti udeležila. In kako lepo je bilo to društvo. Tam starčki do 70 let stari, tu zali mladeniči poprek pa veleposestniki, vrli značajni Slovenci, vsi razen dveh, katerih nečeno danes javno imenovati, so prišli, da kažejo da ormoški okraj je in bude slovenski. Po volitvi zbrali so se gosp. volilci v gostilni Sovovji, kjer so se vršile žive napitnice na slavo in čast naših narodnih boriteljev, posebno naukušeno pa se je vsprejela napitnica na gospoda državna poslanca dr. Gregorca in dr. Ferjančiča, katerima je napil g. dr. Geršak. Gromoviti živio zadonel je tema častnima možema, katera v pravem zmislu zastopata celi slovenski narod.

Mi upamo da tako jednoglasno, kakor veleposestniki, bodo tudi kmetске občine povzdignile svoj glas in volile narodne, od narodnjakov nasvetovane može.

Iz Litije 3. junija. [Izv. dop.] Vesel dan za nas Litijane je bil 22. preteklega meseca, ker so nam prvokrat zapele že toliko zaželjene nove orgle. Blagoslovil jih je preč. gospod dekan J. Rus, kateri je tudi po blagoslovljenji imel slovesno propoved, katere besede so marsikaterega do solz gahnile. Slovesno mašo je služil domači gospod duhovnik J. Zupančič, pri katerej je tudi več sosednih gospodov duhovnikov sodelovalo. Ne da se popisati veseli čut, katerega smo občutili, ko so orgle prvokrat se oglasile. Vse ljudstvo, katerega je bila natlačena cerkev, je dvigalo glave, ter napenjalo sluh, da bi bolj oživalo krasne glasove, katere je izvabljal spretni orglar iz tega hvalevrednega instrumenta, s katerim so se ta dan glasovi naših pevcev in pevk prav lepo zlagali.

Delo sta izvršila brata Zupana-a jako mojstersko, v zadovoljnost našo in v čast svojo. Orgle sta poskusila in pregledala gospoda A. Förster, vodja glasbe v stolni cerkvi in oče Angelik, vodja glasbe pri očetih Frančiškanih v Ljubljani. Oba sta se vsestransko pohvalno izrekle in čudila o velikem napredku bratov Zupanov.

Orgle imajo v manualu 8 registrov: Principal 8' — Gamba 8' — Harmonično flavto 8' — Krit 8' — Dolce 4' — Oktavo 4' — Gamsov rog 4' in Miksturo trojno; v pedalu 2 registra: Subbas 16' in Oktavbas 8'; razen tega oktavnji in pedalni sklep ter 3 zbiralnike za fortissimo, mezzoforte impiano. Piščalci imajo orgle 588 in sicer 390 od cina, 46 od pocinjenega cinka in 152 lesenih. Mehanika je sestavljena po najnovejšem načinu. Vnanja podoba je tudi jako lepa in se vsakemu dopada. Cena teh orgel je 1300 gld.

Da smo dobili v našo cerkev nove orgle, se imamo prvič zahvaliti g. Filipu Zupančiču, stavenemu mojstru, ki je prvi postavil temelj temu lepemu podjetju in podaril 100 gld. v ta namen. Da smo pa dobili tako lepe in za našo cerkev primerne dosti velike orgle gre gotovo posebna zahvala našemu neutrudljivemu častitemu gospodu J. Zupančiču, ki je znal s pomočjo dobrih, za take reči vnetih ljudij, tako lepo pripraviti potrebni denar, da so se precej po zvršenem delu mogli po-

ravnati vsi veliki stroški, ne da bi bil kdo kaj čutil. Sploh pa bodi hvala vsem, kateri so k temu kaj pripomogli. Bog povrni!

Domače stvari.

(Odbor za sprejem Čehov) zaradi nepredvidnih zaprek ne bode imel seje nocoj.

(Uredništvo „Mira“) prevzel bode gospod Anton Bezenšek, ki se je preselil te dni iz Plovdiva v Celovec.

(Gosp. dr. Anton Dukič) bil je večeraj upisan kot odvetnik s sedežem v Pazinu.

(Za Erjavčev spomenik in ustanovo) nabranih je po zadnjem izkazu v „Soči“ 2496 gld. 8 kr.

(Stritarjevi zbrani spisi) obsezali bodo 100 do 120 tiskovnih pol ter bodo izšli na svetlo v 50 do 60 snopičih, obsežnih po dve polji v osmerki, vsak po 25 kr. Vsak teden izide jeden snopič, ali vsak drugi mesec jeden zvezek, tako, da bode izdajanje vseh spisov trajalo nekaj nad leto dni. V prav elegantnem pozivu na naročbo, katero razpošiljata založnika Kleinmayer in Bamberg izpregovoril je g. Stritar v priporočilo nekaj prav srčnih in lepih besed in mi smo preverjeni da se bode izpolnila njegova želja, da bode občinstvo slovensko njegove spise vzelo in bralo, z veseljem in hvaležnostjo bralo.

(Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani) je imelo dne 1. junija svojo X. sejo. Navzočni: prvomestnik Tomo Župan; podpredsednik L. Svetec; odborniki: dr. vitez Bleiweis Trsteniški, Iv. Hribar, M. Močnik, dr. Vošnjak, J. Žičkar, A. Žlogar, And. Žumer. Prvomestnik naznanja ugodni uspeh poklonitev pri p. n. kneznadškofu v Gorici in škofu v Trstu. — Zapisnikar naznanja, da so vsi sklepi iz prejšnje seje izvršeni. Zagotovi se podpora neki šoli ob jezikovni meji. Nekit otroški vrtnarici se prošnja usliši. Prošnja nekega šolskega vodstva se odbije. Več predlogov podružničnega Tržaškega načelnštva so odobrili. Sklene se, da bo letošnja velika skupščina v Trstu v torek, 19. julija. Razgovor o opravih velike skupščine — Slavna načelnštva podružnic naj se pričujočim opozarjajo, da dopošljejo čim prej mogoče potrebne izkaze in nabrane svote. Glede §. 10. velikih pravil velevanega pobiranja denarnih doneskov velja kalendrovo leto. Isto tako naj podružnice pravodobno naznanijo svoje zastopnike — oziroma pooblaščenca za veliko skupščino. Samoumevno je, da podružnični zastopniki potujejo k veliki skupščini ob svojih — ne pa ob podružničnih stroških.

(„Slavnostno kantato“), katera se bode pela pri blagoslovljeni zastavi slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ dne 10. julija t. l. in katero je zložil omenjenega društva častni član prečastiti g. S. Gregorčič, uglasbil je gospod Ant. Förster v Ljubljani, se ravnokar tiska.

(Odbor „Glasbene Matice“) izpolnil je vročo željo učencev, ter jim priredil pretekli četrtek izlet na „Drenikov vrh.“ Ob 3. uri popoldne dospelo je glavno krdelec tjakaj, sledili so potem družbeniki, po 5. uri pa g. dijaki, člani moškega zbora, večina g. odbornikov, in prijatelji narodne mladine. Veselo društvo, broječe nad 150 oseb, uživalo je pri ugodnem vremenu nekaj prav krasnih ur. Gospod Grbič vodil je petje, gg. pl. Janušovsky in Eberhard razne igre. Gosp. Ravnikar ml. bil je „Stuwer“, gospica Daneševa pa „Kasa“ v katero so padali kamni — za Narodni dom. Rodbina Kos oskrbela je godbo, šestorica mladih gospodov pa priredila telovadbo na drogu. Kretanje teh telovadcev občudovalo je mlado in staro. Kar se je nekaj vidilo redkokrat pri akrobatih, to delajo gg. Plhak, Mlakar, Ferlin, Mejač, Moos in Hariš. — Naudušeno pozdravljen bil je predsednik Glasbene Matice gospod Fran Ravnikar pri dohodu. Gosp. Dolenc izrekla je v imenu učenk g. Dreniku zahvalo za prijazni vsprejem, jednako zahvalo izrekal je g. Ravnikar gospej Drenik-ovej ki je vodila obilni gospodinjski del te veselice.

(Mrtvoud) zadel je danes dopoldne postreščka št. 11 do mrtvega.

(Žavska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) vabi na občni zbor v nedeljo dne 12. junija t. l. ob 4. uri popoldne v gostilni g. Janeza Hausenbichlerja v Žavci. Dnevni red: 1.) Sprejem novih udov. 2.) Predlaganje računov za preteklo društveno leto. 3.) Volite novega odbora. 4.) Nasveti. — Po zborovanji prosta zabava.

(Z Vrhniko) se nam piše, da bode po vseh pripravah sodeč jutranja veselica prostovoljne požarne brambe na Verdu izredno lepa in da se pričakuje mnogo tujcev, ki bodo pri tej priliki lahko pokusili izvrstno Fröhlichovo pivo.

(Požar.) Po nepravilnosti otrok pogorela je v Smolincih v Slov. goricah dne 31. maja kočarja Alojzija Fekonje hiša. Požar razširil se je tako hitro, da niti živine neso mogli rešiti in je 3 goved in 3 prašičev zgorelo. Materi, ki je hotela rešiti svoje dvoletno dete, kar se jej pa ni posrečilo, unela se je obleka in opeklina so tako hude, da bode najbrže umrla.

(Naznanilo.) Uvidevši velik pomen „sokolskega društva“ posebno za nas, zveste mejaše ob laškem kraljestvu se nismo zbal težavnega dela, da bi oživili tudi mej nami zaželjenega „Sokola“. Ker pa smo spolnili že 28. aprila t. l. društvene postave od 15. novembra 1867 l. §. 4. in §. 5. z vsemi pogoji, in ker nam ni došla po §. 6. iste postave nobena prepoved v štirih tednih po izročenih prošnji, za to sme naše društvo po §. 7. omenjene postave začeti svoje delovanje. Po §. 9. naših pravil skliče se v kratkem prvi občni zbor, v katerem se prečitajo pravila in izvrši dnevni red po §. 10. sokolovih pravil. Natančneje o tem določi v prihodnji „Soči“.

V Gorici, 2. junija 1887.

„Goriškega Sokola“ osnovalni odbor.

(V kranjsko hranilnico) uložilo je pretekli mesec 2092 strank 554.615 gld., 2168 strankam se je 473.010 gld. 37 kr. izplačalo.

(Bolgarska slovnica.) V Hartlebnovej knjigotrudnici izšla je sedaj knjižica „Die Kunst die Bulgarische Sprache leicht und schnell zu erlernen von Fr. Vymazal“, ki stane vezana 1 gld. 10 kr. To je tretja bolgarska slovnica v nemščini. Prva je izšla na Dunaji 1853. leta. Spisal jo je Kirjak Cankov, oče sedanjega vodje bolgarske opozicije. Druga je izšla v Bolgradu leta 1869. Spisal jo je dr. Berron, profesor na tamošnji gimnaziji. Pri tem naj omenimo, da je Fr. Vymazal spisal tudi češko, poljsko, srbsko in rusko slovnico za Nemce.

(Iz Šmartna pri Litiji) se nam poroča, da je tamošnja šola zaprta zaradi škarlatinke in davice (difteritis), za katero je že nekoliko otrok pomrlo.

(Razpisani službi.) Matej Lazar, profesor na c. kr. višji gimnaziji v Gorici, stopi koncem šolskega leta v stalni pokoj. Razpisano bode učiteljsko mesto za naravoslovje in prirodopis, katero ima sedaj rečeni gospod, kakor je tudi že razpisano jednako mesto na c. kr. višji realki v Gorici, namreč ono, katero je imel pokojni pisatelj slovenski Fran Erjavec. „Soča.“

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 4. junija. V tiskovni pravdi proti „Deutsche Volkszeitung“ bil glavni urednik Schuppli obsojen na jedno leto teške ječe, po prestani kazni iztira se iz dežele. Odgovorni urednik Wolf bil obsojen na 2 meseca zapora in 300 gld. izgube na kavciji.

Mons 4. junija. Ker je oblastvo zaprlo socialistov vodjo Fauviauxa, začeli so se v Jemappe-u, kjer so bili socialistov vodje zbrani, delavci zbirati. Po brezuspešnem pozivu, naj se razidejo, razgnali so jih vojaki z orožjem. Več ranjenih.

Rim 4. junija. Zbornica skoro jednoglasna vsprejela dnevni red. Izjava vlade, da se bode glede Massaue nadaljevala dosedanja politika, vzame se na znanje.

London 4. junija. Pri konservativcev shodu v Walverhamptonu napadal Churchill jako ostro vojno in pomorsko upravo. Rekel je, da niti vojska niti mornarica za vojno nista dovolj pripravljene in naštel je vse kričeče hibe v vojni upravi.

Strassburg 3. junija. Knez črnogorski semkaj dospel in se odpelje jutri ali pojutrnjem v Vichy.

Razne vesti.

(Premeščenje zvonika.) V Ameriki že davno ni nič nenavadnega, da se cela poslopja prestavijo iz kraja v kraj in podjetni Jonatan se kar nič ne plaši prenesti v Novem Yorku 3—5 nadstropno hišo iz jedne ulice v drugo. V Evropi

pa še tega ne poznamo, a polagoma se bode to tudi pri nas udomačilo. Te dni bodo v Bologni zvonik cerkve v Trettu, tik „Porta Lama“ za šest metrov naprej pomaknili.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—50)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tržne cene v Ljubljani

dne 4. junija t. l.

	gl. lr.		gl. lr.
Pšenica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	54
Rež,	4 87	Surovo maslo,	96
Jecmen,	4 25	Jajce, jedno	2
Oves,	3 25	Mleko, liter	10
Ajda,	4 22	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 55	Telečeje	52
Koruza,	5 20	Svinjsko	60
Krompir,	2 7	Koštrunovo	40
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 76
Maslo, kgr.	1	Slama,	2 76
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	6 30
Speh frižen,	60	„ mehka,	4 10

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. junija.	7. zjutraj	730.85 mm.	18.4° C	sl. jz.	obl.	12.80 mm.
	2. pop.	731.98 mm.	21.2° C	sl. zah.	d. jas.	
	9. zvečer	733.69 mm.	16.0° C	sl. jz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 18.5°, za 1.3° nad normalom.

Tujci:

3. junija.

Pri st. muš.: Mayer, Barta, Landwist v. z. Dunaja. — Günsberger W. in F. iz Kanize. — Marek, Schurbi, Krainy iz Celja. — Hönigmann iz Kočevja. — Maly iz Beljaka. — Puhl iz Trsta. — Rupnik iz Planine. Pri st. muš.: Hildebrand z Mouakovega. — Harrich, Lemberger, Spitz, Schmeidel, Schantz, Ebert z Dunaja. — Körber iz Prage. — Weitzenfeld iz Budimpešte. — Wohl iz Gradca. — Rotner iz Ribnice. — Schiffarmüller iz Kokre. — Preinitisch iz Divače. Pri avstrijskem cesarji: Vogtberg iz Beljaka. — Saunig iz Gorice. Pri južnem kolodvoru: Trumler iz Gradca. — Pirnat iz Šiške — Sargač iz Trsta. Pri bavorskem dvoru: Rankl iz Ulma. — Pichler iz Ščavnice. — Lussnig iz Drašic. — Gruber iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

2. junija. Lucija Dimnik, posetnica, 60 let, sv. Petra cesta 13, za vnetjem možgan. — Marija Poženel, sasebnica, 76 let Kolodvorske ulice 2, za starostjo. 3. junija. Julija Mallner, uradnikova hči, 3 leta Rimska cesta 5, za škarlatiko. 4. junija. Fran Šuster, komisijonar, 49 let Mestni trg 7, za mrtvoudom.

V deželnej bolnici:

2. junija. Konrad Lavriha, trgovski učenec, 17 let za jetiko. — Marija Grošelj, dekla, 22 let za vročinsko boleznijo. — Marija Eržen, 38 let, za otrpnenjem možganov. — Josip Gostinčar, gostač, 67 let, za starostjo.

Poštna zveze.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2. uri popoldne. Iz Lukovca vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne. Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne. Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 minut dopoldne. Iz Polhovca gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut dopoldne. Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Dunajska borza

dne 4. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.80	gld. 81.85
Srebrna renta	82.95	83
Zlata renta	112.75	112.95
5% marčna renta	97.25	97.10
Akcije narodne banke	8.6	886
Kreditne akcije	287.90	287.20
London	127	127
Srebro	—	—
Napol.	10.07 1/2	10.08
C. kr. cekini	5.97	5.98
Nemške marke	62.32 1/2	62.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	25 1/2 gld. 129	gld. — kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	103	—
Ogerska papirna renta 5%	88	25
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	60
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld. 176	75
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	106
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	233	—

Podpisani kliče vsem tovarišem in prijateljem, od katerih se ni mogel pred odhodom iz Ljubljane osebno posloviti srčni „Na zdravje!“

Ludovik Mlakar, orkostavec.

Ernest Petrič,

orglarski mojster,

sv. Petra nasp št. 65,

se priporoča prečistim gospodom župnikom, oziroma cerkvenim predstojništvom za zgradbo novih

orgelj,

ter prevzame tudi vsako popravo starih; isto tako izvršuje vsa v to stroko spadajoča dela, o poročstvu nizke cene in poštene postrežbe (414-1)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccolija v Ljubljani

narejena in sestavljena po mojem navodu, ima nedvomljiv vseh in zdravilne lastnosti v vseh slučajih želodčeve obolenosti, kakor tudi pri zlati žili.

Dr. E. pl. vitez Stöckl, c. kr. vladni svetovalec in deželno-sanitetni poročevalec za Kranjsko.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštne povzetji. Poštino trpi p. t. naročniki.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccoli, „pri angelji“, Dunajska cesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem mestu v lekarni Rizzioli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroskem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji. (5-22)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi po znižani ceni.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljične in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutorske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja krajskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolmir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški válpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Ponarejeni bankovec. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 gl. Pri vnanjih naročilih velja poština za posamični nevezani zvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naroče skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (79-19)

„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani,

Kongresni trg, Gledališka stolba.

L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.

Gotovo in hitro uplivaajoče sredstvo proti kurjim ocesom, žuljem, tako imenovani trdeji koži na podplatih in petah proti bradovicam in vsem drugim trdim izraskom kože. — Uspeh zagamčen. — Cena škatljici 60 kr. a. v.

Glavna razpošiljalnica:

L. Schwenk-ova lekarna v Meidlingu pri Dunaji.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy; v Rudolfovem D. Rizzoli; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, P. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Beljaku F. Scholz; v Wolfbergu A. Huth.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; tedaj naj se pazi in odločno zahteva: „L. Luserjev obliž (flašter) za turiste.“ (411-1)

Išče se

izprašan mašinst.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“. (412-2)

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora.

Potovalna posredovanja v vse kraje.

Natančneje izvestja za vse obhode.

Kombinovani in mejnarodni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planijske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104-17)

Rotterdam } vozijo vsako nedeljo
Iz in } prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdam } avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

Nikakih zobnih bolečin več.

če se rabi svetovno-slavna in pristna o. kr. dvor. zobozdravnika

DR. POPPA Anatherin-ustna voda

Boljša kako vsaka druga zobna voda kot praeservativno sredstvo proti vsem bolečinam zob in ust. Preskušena voda za grgranje pri kroničnih vrstnih boleznih in neobhodno potrebna pri rabi mineralnih vod. — Velika steklenica po gl. 1.40, srednja po gl. 1 in mala po 60 kr.

Uspeh je zagamčen, če se točno tako rabi, kakor je predpisano.

V zvezi z ustno vodo in

dr. POPPA

zobnim praškom in zobno pasto dobé se

vedno zdravi in lepi zobje,

kar je za ohranjenje zdravega želodca velike važnosti.

Dr. Poppa zobna plomba

je najboljša, kdor hoče sam izdelavati otle zobe, s čimer se odstrani smrdljiva sapa.

Dr. Popp-a zeljiščno milo

se je z velikim uspehom uvelo proti izpuščanjem kože vsake vrste in je tudi

posebno izvrstno za kopeli.

- Arom. zobna pasta v kosih po 35 kr.
- Anatherin zobna pasta po gl. 1.22.
- Vegetabilni zobni prašek po 63 kr.
- Zobna plomba po gl. 1.
- Zeljiščno milo po 30 kr.

Pred kupovanjem ponarejene Anatherin zobne vode se izrecno svari, ker ima v sebi zdravju škodljive primesi, kakor je analiza pokazala.

Pismene naročbe izvršujejo se proti poštne povzetju.

Glavna zaloga: Dunaj, I., Bognergasse Nr. 2.

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnih J. Swoboda, V. Mayr, U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri trgovcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lassnik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baecarič, lekar; na Krškem: F. Bömches, lekar; R. Engelsberger, trgovina z galanterijskim blagom; v Idriji: J. Wardo, lekar; v Kranji: K. Šavnik, lekar; Martin Pettan, trgovec; v Skoflji Loki: C. Fabiani, lekar; v Kočevji: J. Braune, lekar; v Ajdovščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar; v Melnici: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek, lekar; v Novem mestu: F. Haika, D. Rizzoli, lekarja; A. Gustin, trgovina z galanterijskim blagom; v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Ruprecht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi: A. Leban, lekar.

Hiša,

novo zidana, z opeko krita, s 3 sobami, kuhinjo, kl. tjo, šrambo in vrtom, pripravljena za gostilno, prav blizu deželne ceste, da se iz svobodne roke z ugodnimi pogoji v najem, oziroma proda.

Na vprašanja odgovarja **Fridrih Dinacher**, gostilničar pri Savskem mostu v Litiji. (356-4)

gostilnico Bisterške graščine

in da bodem stregel z izvrstnimi vini, Reininghauskim pivom in dobrimi jedili po najnižji ceni. Za kegljalce tudi

kegljišče.

Priporočaje se, prosim za mnogobrojni pohod. Z velespoštovanjem

Andrej Zajc, restavrator

(416-1)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal **Charles Nodier**, poslovenil **J. Kržišnik**. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Srebrjan.

Roman. Spisal **grof A. K. Tolstoj**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal **L. Halévy**, poslovenil **Vinko**. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal **A. J. Maksimov**. Poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal **René Lefebvre**. Poslovenil **Stat nominis umbra**. — Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal **A. S. Puškin**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

NOV.

Roman. Spisal **Turgenjev**, poslovenil **M. Málouh**. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal **Stat nominis umbra**. — Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal **dr. Ribič**. — Životopisje, spisal **Rajč Bož**. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal **Fr. Levstik**. — Telečja pečenka, novela, spisal **J. Jurčič**. — N. Machiavelli, spisal **dr. Ribič**. — Pisma iz Rusije, spisal **dr. Celestin**. — Trstvo z grozdem na Ruskem, spisal **dr. J. Vošnjak**. — Čegava bode, novelica, spisal **J. Ogrinec**. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal **Viktor Chervuliez**, poslovenil **Davorin Hostnik**. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

MARTIN POVERAJ, civilni in vojaški krojač.

Jedina najnovejša zaloga oblek.

Cela obleka	za gospode	od gl. 8.—
Salonska	„	20.—
Pomladanska suknja	„	7.50
Hlače	„	1.80
Cela obleka za dečke	„	1.50

Naročbe se hitro in lično izvršujejo po najnovejšem kroji za vsak stan in po poštne ceni. Uzorci se pošiljajo na zahtevanje na ogled.

Zaloga vsakovrstnega sukna. V Gorici, na Travniku, nasproti vojašnici.

Kuverte s firmo

„NARODNA TISKARNA“ v Ljubljani.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme dobro in jako priljubljena avstrijska družba. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod št. N. 1867* poslati temu listu. (70—36)

Doktorja medicinae mesto

v trgu Šmariji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein) na Dolenjem Štajerskem je izpraznjeno.

Letne plače dobi 600 gld. za lečenje siromašnih ljudi iz okraja Šmarijskega, zraven je pa tudi še dovoljno privatnega in sodnijsko-lečniškega posla ter zaslužka.

Kdor želi to službo dobiti, mora slovenski in nemški znati, pa svojo lekarnico imeti.

Prošnje naj se pošljejo do konca junija 1887 na odbor okrajnega zastopa, ki je tudi pripravljen ostale pogoje itd. naznaniti.

Odbor okraj. zastopa v Šmariji pri Jelšah, dne 5. maja 1887.

(361—3)

Načelnik: Anderlüh.

Vožni red Rudolfove železnice, veljaven od 1. junija 1887.

Terbiž-Ljubljana				Ljubljana-Terbiž					
Postaje		Osobni vlaki		Postaje		Osobni vlaki			
		1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred			1. 2. 3. razred	1. 2. 3. razred		
Terbiž	odh.	4.00	1.10	6.20	Ljubljana, juž. žel.	odh.	6.35	11.40	6.25
Rateče-Bela Peč	"	4.16	1.30	6.36	Ljubljana, Rud. žel.	"	6.39	11.45	6.29
Kranjska Gora	"	4.30	1.46	6.49	Vižmarje	"	6.48	11.55	6.38
Dovje	"	4.56	2.19	7.14	Medvode	"	6.59	12.07	6.49
Jesenice	"	5.16	2.42	7.34	Loka	"	7.12	12.21	7.02
Javornik	"	5.22	2.49	7.40	Kranj	"	7.26	12.37	7.16
Lesce-Bled	"	5.41	3.16	8.07	Sv. Jošt (m. p.)	"	7.32	12.43	7.21
Radovljica (m. p.)	"	5.50	3.23	8.14	Podnart-Kropa	"	7.45	12.56	7.33
Podnart-Kropa	"	6.08	3.43	8.36	Radovljica (m. p.)	"	8.02	1.14	7.50
Sv. Jošt (m. p.)	"	6.20	3.56	8.49	Lesce-Bled	"	8.11	1.24	7.58
Kranj	"	6.27	4.03	8.56	Javornik	"	8.29	1.46	8.15
Loka	"	6.44	4.20	9.13	Jesenice	"	8.39	1.57	8.23
Medvode	"	7.00	4.34	9.28	Dovje	"	8.56	2.18	8.40
Vižmarje	"	7.12	4.46	9.41	Kranjska Gora	"	9.21	2.48	9.04
Ljubljana, Rud. žel.	prih.	7.21	4.55	9.50	Rateče-Bela Peč	"	9.37	3.03	9.18
Ljubljana, juž. žel.	"	7.25	5.00	9.55	Terbiž	prih.	9.55	3.20	9.33
		sjutraj	popoldne	večer			popoldne	popoldne	večer

GOSTILNA „PRI BAVARSKEM DVORU“

Dunajska cesta, — tik kolodvora južne železnice.

Zahvaljuje se za mnogobrojni obisk v gostilni „PRI LOZARJI“ na sv. Jakoba trgu svojim vsakdanjim gostom in slavnemu občinstvu naznanjam, da sem sedaj v najem vzel

gostilno „Pri Bavarskem dvoru“

(Bairischer Hof).

kjer bodem stregel slavnemu občinstvu z dobrim Koslerjevim carskim pivom, izvrstnimi dolenjskimi, bisejskimi, črnimi istrijskimi in originalnimi dolenjsko-avstrijskimi vini iz Retza. Zajutrk je zmirom okusno pripravljen, isto tako kosilo in večerja. Za potovalce je mnogo sob prirejenih, isto tako za voznike velik hlev za živino in prostorne dverišče. Za mnogobrojni obisk se priporoča, zagotavlja najboljšo postrežbo

(402—2)

Ivan Kosar, gostilničar „Pri Bavarskem dvoru“.

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljaato barve, lake in firneče

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—89)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. LJUBLJANA.

Vsakovrstne stroje za obdelovanje lesa

za žage, tesarije, stavbene mizarije in mizarije za hišno opravo, za tovarne, ki izdelujejo parkete, klince, sode, vozove, zaboje in stole; stroje, ki se gonijo specialno z roko ali nogo; ploščate in krožne žage (Band- und Kreissäge), stroje za žlebanje in doblenje (Fräss- und Stemm-Maschinen) prodaja kot specialiteto (722—18)

G. Tönnies-ova tovarna za stroje v Ljubljani.

Nadalje se še priporoča za popolne zgradbe tovarn, izdelovanje transmisij s kolesi za jermene iz kovanega železa in s svezami po najnovejših sistemih, skrbce in železa in kovine.

FERD. BILINA & KASCH

v Ljubljani, Židovske ulice, priporoča svojo veliko zalogo

nepremočljivega ameriškega Celluloid-perila

najboljše baže po jako znižani ceni, in sicer:

stoječe in zavilane krogelce za gospode, manšete za gospode, predsrajce za gospode, vojaške ovratnike, duhovniške ovratnike s kollerom.

Tudi priporočamo za rabo pri univerzalnem Celluloid-perilu, da se belje ohranijo gumbne luknje, naše ovratniške, manšetne in prsne gumbe in nalašč za to prirejeno milo.

Najnovejši ovratniki in manšeti iz šifona so vedno v zalogi po najnižji ceni. — Kdor jih vzame po dvanajst vkupe, dobi rabat.

Za poletno sezono.

Velika izber najnovejših rokovic za gospode, dame in otroke iz svile in sukanca, različne dolgoti in barve, da so iz dobrega blaga in dobro urezane, se jamči. Vse najceneje.

Najnovejša kravate za gospode od 10 kr. do 1 gld. 50 kr. so vedno v zalogi. (413—1)

Rogačka kislina.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Stajerski deželni zdravilni zavod.

Ugodno bivaliče.

Saisona od maja do oktobra.

Južno železnična postaja: Poljčane.

Prospekti in naročbe za stanovanje na ravnateljstvo. (168—6)

Stalni aparati

za napravo šumečih pijač, selterske vode, limonad, sodne vode, šumečih vin, piva itd.

Jedini, ki so znotraj posrebrjeni.

Zlata kola jua svetne razstave 1878.

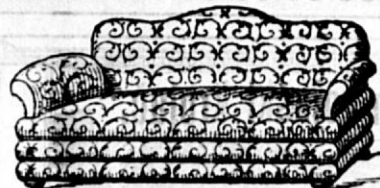
Jedina zlata kola jua razstave v Antwerpen 1885.

Novi majhni cena stalni aparat.

Sifoni z malim ali velikim zvodom so solidni in se lahko čistijo.

J. HERMANN — LACHAPPELLE,

J. Boulet & Co. naslednika, inženjerja, izdelovalca strojev, Rue Boineod 31, 33 v Parizu. Podrobni ceniki pošljejo se franko. (216—10)

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavljam sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, vzorce blaga franco. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge i. t. d., izdelujejo se po cenah, brez in solidno. Poprave v mestu in na deželi izvršujem in izvršujem v občno zadovoljnost. (54—24)

Ceniki s podobami na zahtevanje zastoj in franko.

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se zahvaljuje svojim p. n. kupovalcem za do sedaj skazano zaupanje in priporoča za to sezono svojo bogato zalogo

solnčnikov

lastnega izdelka, iz solidnega blaga, moderno narejenih in po nižjih cenah, kakor se dobivajo solnčniki slabše baže, ki se od drugod uvažajo; potem

dežnike

v jako bogatej izberi, vsake velikosti, barve in snovi, kakor: bombaž, spacoa, ooth, botany, po svi a, svila, double-face-svila itd., ravno tako na navadnih, kakor na patentovanih avtomatnih stojalnih, ki so se tako hitro priljubili, z modnimi palicami, po najnižjih cenah.

Specialitete dežnikov: patentovani samoovorni, patentovani samozaporni, v kovčegu shranljivi, dežniki s palico od titanija ali pa z zlatim stojalom so vedno v zalogi. Dežniki se kaj naglo in ceno na novo prevlačijo ali popravljajo, ter naročila z dežele izvršujejo se točno po volji naročnika s poštnim povzetjem. Prekupcem pošlje se na zahtevanje obširne cenilnike.

L. MIKUSCH,

fabrikant dežnikov in solnčnikov, v Ljubljani, Mestni trg št. 15. (215—7)